

ת"פ 15257/03/19 - מדינת ישראל נגד חיים אברג'יל

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 15257-03-19 מדינת ישראל נ' אברג'יל

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז מרכז

נ ג ד

הנאשם: חיים אברג'יל

בשם המאשימה: עו"ד שגיא שגב

בשם הנאשם: עו"ד גיל יואש - משרד עו"ד אלון קריטי

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות במרבית העבירות שיוחסו לו בכתב האישום (מתוקן - 3 אישומים). לא אחזור על תוכן העבירות ואומר בקצרה כי בכל אחד מהאישומים הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת שוטר, לפי סעיף 273 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). באישום הראשון הורשע בנוסף בעבירה של החזקת סכין (וזוכה מעבירת איומים), באישום השני זוכה מעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ובאישום השלישי הורשע בנוסף בעבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין (ריבוי עבירות), הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 רישא לחוק העונשין (ריבוי עבירות), תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין. המתעניין בפירוט תוכנם של האישומים והעובדות בהן הורשע הנאשם, מוזמן לעיין בהכרעת הדין.

2. לאחר שניתנה הכרעת הדין (25.3.21) ביקשה ההגנה להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר מבחן, וכן לקבלת חו"ד הממונה על עבודות שירות. ב"כ המאשימה התנגד לשתי הבקשות, בטענה כי הנאשם כפר במיוחס לו וניהל את ההליך עד תומו, וכן בשל עמדתה העונשית של המאשימה, למאסר בפועל למשך 18 חודשים. בהחלטה שניתנה בתום הדיון דחיתי את בקשתו של הנאשם לקבלת תסקיר מבחן, משקבעתי כי לא תהיה תועלת כלשהי בכך בהינתן כפירתו של

עמוד 1

הנאשם במיוחד לו, חוסר הפנמה של הפסול בהתנהגותו, וכפועל יוצא מכך, היעדרו של אופק שיקומי. בצד זאת, מבלי שהדבר יהווה מדד לתוצאת הדיון, הוריתי על קבלת חו"ד הממונה על עבודות שירות. הנאשם לא אמר נואש ופנה פעם נוספת בבקשה לקבלת תסקיר מבחן, ולחלופין בבקשה לדחות את ישיבת הטיעונים לעונש, על מנת לאפשר לו להשתלב בבית משפט קהילתי (במסגרת הליך אחר המתנהל כנגדו). בהחלטה מיום 5.5.21 נדחתה הבקשה, ולבקשת הממונה על עבודות שירות נדחה מועד הטיעונים לעונש דחייה קצרה, כדי לאפשר לממונה להשלים הגשת חו"ד בענינו של הנאשם. ביום 12.5.21 נתקבלה חו"ד הממונה שמצא כי הנאשם מתאים לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות במגבלות.

3. בדיון מיום 23.5.21 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה טען בקצרה. הוא הגיש את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ע"1), ממנו עולה כי לחובתו הרשעה משנת 2005 (התיישנה, על סף מחיקה) בעבירות דומות: החזקת סכין ותקיפת שוטר, בגינה נדון למאסר מותנה וקנס, והרשעה נוספת - התיישנה אף היא, בעבירה של היעדר משירות צבאי. ב"כ המאשימה הגיש אסופת פסיקה, ועתר לקבוע מתחם עונש יחיד - בגין האישומים כולם, בין 12-24 חודשי מאסר. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנה לכך שהנאשם כפר באישומים, ומשכך איננו זכאי להקלה הניתנת למי שמודה ולוקח אחריות על מעשיו. כן הפנה לתקופה הממושכת שניהל הנאשם את ההליך, להחלפות ייצוג מטעם ההגנה, כך שחלוף הזמן איננו צריך להיזקק לזכותו. סופו של דיון עתר ב"כ המאשימה לגזור את עונשו של הנאשם במרכז מתחם הענישה - 18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי ופיצויים לחמישה שוטרים בהם פגע הנאשם במעשיו.

ב"כ הנאשם שב (בשלישית) על בקשתו לקבל תסקיר מבחן, וחזר פעם נוספת על טענתו כי עניינו של הנאשם מתאים לבית משפט קהילתי. הוא אף שב על טענתו (שנדחתה במסגרת ניהול ההליך), לפיה לא היה זה ראוי לדון במסגרת כתב אישום אחד בשלושה אישומים נפרדים, בטענה כי בשל כך נמנע הנאשם מלשתף פעולה עם באי כוחו. ראו בהקשר זה החלטתי מיום 29.12.20 בבקשה לפסלות שופט, החלטת כבוד הנשיאה א' חיות מיום 31.12.20 לדחות את בקשת הנאשם (מערער) לעיכוב פרשת ההגנה עד הכרעה בערעור, ופסק הדין בערעור פסלות מיום 5.1.21 (ע"פ 9209/20).

לגופם של טיעונים הפנתה ההגנה לנסיבותיו של הנאשם: בן 35, נשוי ואב ל-3 פעוטות, רעייתו בהריון מתקדם, מפרנס יחיד במשפחתו, מטופל בילד עם צרכים מיוחדים, הוצאותיו השוטפות גבוהות, נפגע פיזית בגבו כתוצאה מהאירועים מושא כתב האישום, מטופל באופן אינטנסיבי ונאלץ ליטול תרופות עוצמתיות. ב"כ הנאשם עתר שלא למצות את הדין עם מרשו, לאפשר לו להשתקם ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד.

הנאשם סיפר (בבכי) כי גדל בשכונת מצוקה ופשע והתאמץ לבחור בדרך הישר, לעבוד ולהתפרנס. השלים לדבריו 14 שנות לימוד, שירת 5 שנים בצה"ל כבחן רכב, ולאחר מכן עבד בשיפוצים (לא הוצגו מסמכים). הנאשם טען כי הוא סובל מ"בעיות של עצבים", זקוק לטיפול אך איננו יכול לממנו. תיאר את עלויות הטיפול בילדיו, וקנסות שקיבל בתקופת הקורונה, שהביאו אותו לפת לחם ולהיות נתמך על ידי שירותי הרווחה. עוד סיפר על מצבו הרפואי שהורע כתוצאה מהאירועים מושא כתב האישום, בהם הופעל כנגדו מכשיר טייזר שפגע בגבו. לאחר הדיון הוגשו מסמכים רפואיים (ע"1) - אינם רלוונטיים לטיעוני ההגנה. הנאשם סיפר כי הוא מתקשה להפעיל את העסק כתוצאה מהתנכלות

של המשטרה, עד כדי כך שהחליט להעתיק את מקום מגוריו. אמו של הנאשם ביקשה (בבכי) לסייע לו.

דין

מתחם העונש

4. ב"כ המאשימה עתר לקבוע מתחם עונש יחיד בגין כל האירועים, ומטבע הדברים, ב"כ הנאשם מצדו לא חלק על כך. משכך אכבד את עמדת הצדדים ואקבע מתחם עונש אחד הלוקח בחשבון את שלושת האישומים. עיינתי בפסקי הדין שהגיש ב"כ המאשימה (ההגנה לא הציגה פסיקה): רע"פ 3261/18 קריספיל נ' מדינת ישראל (28.6.18), רע"פ 31/15 אפרסמון נ' מדינת ישראל (20.1.15), רע"פ 2065/14 אבו מדיגם נ' מדינת ישראל (9.6.14), רע"פ 8748/10 נמירי נ' מדינת ישראל (7.12.10), ע"פ 8704/08 הייב נ' מדינת ישראל (23.4.09). כולם בגין אירוע יחיד, בחלקם חמורים יותר מהעבירות בהן הורשע הנאשם, ולא מצאתי כי יש בהם כדי להלום את טענת ב"כ המאשימה לפיה על מתחם העונש להתחיל ברף מזערי של מאסר בפועל למשך 12 חודשים.

לקולה: אף אחד מהאירועים איננו מתוכנן, הנאשם ביצע את העבירות לבדו, ללא שותפים, ומבלי שעשה שימוש בחפצים כנגד השוטרים. לחומרה: הנאשם נהג בשוטרים, פעם אחר פעם, באופן משפיל, אלים ומבזה. באישום הראשון סטר לשוטר ואיים עליו; באישום השני ירק בפניו של שוטר; באישום השלישי הלם באגרופו בראשם של שוטרים, איים עליהם, והסב להם חבלות. מבלי להקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם, מצאתי כי שילוב האירועים האלימים מצדיק מתחם עונש בין 8-20 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש בתוך המתחם

5. עברו הפלילי של הנאשם רלוונטי אמנם, אך רחוק מאד בזמן ומשכך אין בו כדי להכביד. הנאשם ניהל את משפטו עד תום. הדבר לא יזקף לחובתו, אך מגד ברי כי לא יוכל לזכות בהקלה הניתנת למי שמקבל אחריות על מעשיו, מביע חרטה ומשתתף בהליך שיקומי. ההגנה לא הגישה אמנם מסמכים בדבר מצבו של הנאשם - רפואי וסוציו-אקונומי (למצער כאלו התומכים בטענותיה), אך ב"כ המאשימה לא חלק על תוכן הדברים. מכאן, אקבל לצורך הדיון את טיעוני ההגנה בדבר מצבו הרפואי של הנאשם, כמו גם בדבר מצבו הכלכלי הקשה. ברי כי העונש שיושג עליו, גם אם בדרך של עבודות שירות ולא מאסר ממש כעתירת המאשימה, יהיה בו כדי לפגוע בנאשם ובמשפחתו פגיעה ממשית ולהקשות אף יותר על מצבם הכלכלי הדחוק. מנגד, לא עלה בידי ההגנה להצביע על שיקול כלשהו המצדיק לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם. הטענה כי בהליך אחר נבחנת האפשרות להפנות את ענינו של הנאשם לבית משפט קהילתי, אין לה רלוונטיות בכתב האישום דנן, בו כפר הנאשם במיוחס לו וניהל את פרשת ההוכחות עד תום (העובדה כי החליט, ברגע האחרון ממש, להימנע מהבאת פרשת הגנה, ולאחר מכן להימנע מהשמעת סיכומים - איננה משנה מכך שהנאשם כפר באישומים, ראו התייחסות בהכרעת הדין).

6. לאחר שנתתי דעתי למכלול הנתונים עליהם עמדתי לעיל כמו גם להתאמתו של הנאשם לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, החלטתי לגזור עליו את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות בתחנת כיבוי והצלה, רחוב בן צבי 2, ראשון לציון, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 12.5.21. הנאשם יתייצב ביום 23.6.21 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים איזו מהעבירות בהן הורשע.

ג. פיצויים בסך 1,000 ש"ח לכל אחד מהשטרים בהם פגע הנאשם: פקד תומר ברק (עד תביעה מס' 1), רס"ר חאתם דרויש (עד תביעה מס' 8), רס"ל שי חי טורנג'י (עד תביעה מס' 12), רס"ר אורי פלג (עד תביעה מס' 15), סמ"ר ויאצ'סלב קוגון (עד תביעה מס' 16).

סה"כ ישלם הנאשם לשוטרים פיצויים בסך 5,000 ₪, ב- 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.7.21 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מדי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

תשומת לב שירות המבחן לכך שתקופת עבודות השירות עולה על שישה חודשים (סעיף 51ג(ג) לחוק העונשין).

ניתן היום, כ' סיוון תשפ"א, 31 מאי 2021, במעמד הצדדים.